

ת"פ 60775/06/19 - מדינת ישראל נגד גלב קליקה

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 60775-06-19 מדינת ישראל נ' קליקה(אסיר)

בפני
בעניין: כבוד השופט - ס. הנשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גלב קליקה (אסיר)

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 24.9.19 בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירת פגיעה כשהעברין מזוין - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**) והחזקת סכין שלא למטרה כשרה - עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות החלק הכללי בכתב האישום המתוקן הנאשם וא' פ' (להלן: "המתלונן") מכירים מזה שש שנים וחודשיים, עובר למועד הרלבנטי לכתב האישום עבר הנאשם להתגורר כשותף בדירה אותה שוכר המתלונן (להלן: "הדירה"). שלושה ימים עובר למועד הרלבנטי לכתב האישום ביקש המתלונן מהנאשם לעזוב את הדירה. בתאריך 20.6.19 בסמוך לשעה 18:00 הגיע הנאשם למסעדת X בטבריה בה עבד המתלונן (להלן: "המסעדה") וביקש מהמתלונן מפתח לדירה על מנת לפנות את חפציו. המתלונן אישר לנאשם להיכנס לדירה אך לאחר דקות ספורות התקשר אליו וביקשו שימתין שינכח בדירה, בסיום עבודתו אותו יום. הנאשם הסכים. בסמוך לשעה 22:45, בשעה שהמתלונן עבד בבר המסעדה, נכנס הנאשם למסעדה כשהוא מחזיק בידיו סכין, ניגש אל הבר, תפס בידו של המתלונן, שעמד עם הגב אליו, ודקרו בירך ימין באמצעות הסכין. הנאשם יצא אל פתח המסעדה וצעק "תזמינו לו אמבולנס" ולאחר זמן קצר השליך את הסכין שהחזיק אל מי הכנרת.
- כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלונן פגיעה חודרת פסציה בעומק 4 ס"מ ובגודל 2 ס"מ באחורי ירך ימין עם דימום ורידי, מכיוון מטה לכיוון מעלה. הפגיעה טופלה בשטיפה, ניקוז ואוחתה בתפרים. בעקבות

הפציעה נאלץ המתלון להשתמש בקב"מ להליכה.

במעשיו האמורים החזיק הנאשם סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה ופצע הנאשם את המתלון כשהוא נושא נשק קר.

3. במעמד הודאתו והרשעתו של הנאשם עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

4. תסקיר שירות המבחן :

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם רווק בן 25, עובר למעצרו התגורר עם המתלון, אמו של הנאשם נהרגה בתאונת דרכים בילדותו, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, שירת כחייל סדיר בתותחנים ובמבצע "צוק איתן", בניגוד לדבריו כי לא היו אירועי משמעת או קשיים חריגים מדווח שירות המבחן כי נעצר שלוש פעמים במהלך השירות הצבאי לרבות בגין אלימות מילולית. הנאשם עובד כמציל, דיווח על שימוש יומי בקנביס ושולל תלות בסם או שימוש בסם אחר אך בחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי דיווח על ניסיון לעשות שימוש בסמים נוספים וכי ביום האירוע נטל LSD. מחוות הדעת עלה כי אינו סובל ממחלת נפש אך בולטים קווים אימפולסיביים, נרקיסיסטיים ואנטי סוציאליים באישיותו.

הנאשם הודה במיוחס לו וטען כי המתלון הסתכסך עם חברתו של הנאשם וזו דרבנה אותו לפגוע במתלון, התקשה להסביר תחושותיו טרם הגעתו עם סכין למסעדה בה עבד המתלון כשהוא נחוש לפגוע בו, בניגוד לטענתו לעיל בתיק המעצר מסר כי לא פעל תחת השפעת סמים באירוע, מיעט לשתף בפרטי המניע בביצוע העבירה, חש כי הוא הנפגע העיקרי מהמקרה ואינו מגלה אמפטיה כלפי המתלון.

לסיכום מתרשם שירות המבחן בהיעדר שיתוף של הנאשם בפרטי המקרה, סתירות בדיווחיו השונים, מגלה קושי ביציבות תעסוקתית, מתקשה לתת אמון בסובבים אותו ולסור למרות דמויות סמכות, מתקשה בשליטה בדחפיו, פועל באופן אימפולסיבי ללא מחשבה על תוצאות מעשיו, מתקשה להתמודד עם שינויים בחייו. לאור כך סבור שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד.

הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית חרף העובדה כי קיימת, מחזיק בעמדה קורבנית, הבעת החרטה מטרחה הקלה בעונשו, אינו בשל להליך טיפולי ולפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית ובא בהמלצה להטלת ענישה במסגרת בעלת גבולות ברורים.

5. טענות הצדדים:

טענות המאשימה :

א. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין שלא

כדין.

ב. לנאשם אמנם אין עבר פלילי אך הנאשם מגיע במטרה לדקור את המתלונן, הגיע למסעדה בה עובד המתלונן וכשהמתלונן ביקש מהנאשם לעזוב את הדירה בה מתגורר הגיע למקום, דקר אותו, לאחר מכן ניסה להשמיד ראיות וזרק את הסכין לכנרת. אין להכביר מילים על האינטרס הציבורי כשמתלונן עובד לפרנסתו והנאשם מגיע למקום עבודתו ודוקר אותו וגורם לפציעות המפורטות בסעיף 4 לכתב האישום.

ג. בנוגע למדיניות הענישה בעבירות דומות הפנה ל- ת.פ. 18783-12-10 וכן 3053/04 של כב' השופט אלרון אשר השית עונש של 8 חודשים מאסר בפועל.

ד. מתחם הענישה ועל אף העדר עבר נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ה. בתסקיר ניתן לראות כי הנאשם מתחרט, ניתן לראות בסיכום תסקיר שירות המבחן שהנאשם לא בשל להליך טיפולי ומתרשמים שהחרטה שהביע נובעת מההשלכה הדיונית - משפטית על חייו. העונש הראוי לנאשם זה על אף העדר עבר וגילו הצעיר הוא 12 חודשים.

ראיות וטיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

במסגרת ראיות ההגנה לעונש העיד אביו של הנאשם אשר מסר כי הנאשם היה ילד טוב ולמד היטב בבי"ס, הוא היה לוחם קרבי בצבא, הוא עזר לאביו, גם למד וגם עבד, הוא עזר לפרנס המשפחה. אחרי הצבא אינו יודע מה קרה אתו, הוא גר עם חברים בת"א. הוא התחיל קורס מצילים בבריכה והתחיל קורס הצלה בים. העד מחכה שהנאשם יסיים את הבעיות שלו וימשיך בקורס הצלה ים.

לשאלת ב"כ המאשימה אישר כי ביום 14.11.9 היתה זו הפעם הראשונה שמגיע לדיונים והוא הסביר כי לא יכול היה לפקח על בנו שכן חייב היה לעבוד.

א. ב"כ הנאשם טען לעונש כי מדובר באדם בן 25, ללא עבר פלילי, ללא תיק מב"ד, ללא הסתבכות במשטרה.

ב. עוד הפנה לנסיבות אישיות קשות ביותר, הוריו של הנאשם עלו ארצה יחדיו והוא נולד בארץ, אמו נפטרה בתאונה כשהיה בן שש, הוא גדל עם הסבתא שלא ידעה את השפה העברית וקשיי התרבות היו קשים כי אביו נאלץ לעבוד כדי לפרנס. הוא סיים 12 שנות לימוד, התגייס והתנדב והיה חייל קרבי ושירת בתותחנים וסיים כלוחם. אחרי שסיים את השירות הצבאי עשה קורס מצילים, ועבד במלון.

- ג. נתוניו של הנאשם מצוינים, חוץ מהאירוע הזה הכול לטובתו. הנאשם הודה מן היום הראשון ובבית המשפט. הנאשם הוא שהזמין את האמבולנס.
- ד. בתמיכה לטיעוניו הציג ב"כ הנאשם (לאחר סיום הדיון) תעודת לוחם, תעודת סיום 12 שנות לימוד, תמונה עם חבריו מהגדוד, ומכתב שכתבו עמיתים לשירות.
- ה. בהתייחס לפסיקה אשר הוגשה בידי המאשימה טען כי שני פסקי דין הוגשו מלכתחילה לבית המשפט המחוזי, בתיק שנשמע בפני כב' השופט שגיא, היה הסדר טיעון וכן הוא דקר אדם מסוים בשני צידי המפשעה ודקר עוד קורבן אחר בחזה. בנוסף דקירה בחזה נמצאת בדרגה אחרת מאשר דקירה ברגל, ואין מה להשוות. לכן בתיק הזה נגזרו 16 חודשי מאסר, אם זהו העונש בגין שני קורבנות ודקירה בחזה הנאשם צריך לרצות פחות מ-6 חודשים, בפס"ד אגבריה העבירות אחרות לחלוטין וגם הדקירה שם היא בחזה.
- ב"כ הנאשם הציג אסופת פסקי דין התומכת לגישתו בטענתו, מדובר בנאשמים עם עבירות חמורות יותר וכל התיקים הסתיימו במאסר בעבודות שירות.
- ו. בני משפחת הנאשם נמצאו במצב בעייתי, הם משפחה קטנה, הכוללת האבא, הילד והנאשם, אשת האב בהריון ולא הייתה אפשרות להביא חלופת מעצר ולכן הוא במעצר זמן רב. הנאשם ביקש לסיים תיקו במהירה אך הייתה פגרה, לכן זה לא צריך להיות לו לרועץ.
- ז. ב"כ הנאשם מבקש להסתפק בתקופת מעצרו מיום 20.6.19. הפסיקה שהוצגה והנסיבות מצדיקות גזירת הדין על דרך של מאסר באורך ימי המעצר ועונש הרתעתי.
- עוד ציין כי הנאשם שירת בחיל תותחנים שהינו חיל לא פשוט והעבודה שם קשה.
- הנאשם טען לעונש כי מתנצל על המעשה שלו, ומבקש שבית המשפט יקבל את סליחתו.
- גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").**
- גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:
- א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).
- ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

העבירות בוצעו על ידי הנאשם במועד אחד וכנגד נפגע עבירה אחד ומכאן מדובר באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש אחד.

1. העיקרון המנחה בענישה על פי תיקון 113 לחוק, בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, הוא עקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון הקבוע בסעיף 40 ג לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
2. העבירות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות חמורות, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוען הינו הגנה על שלומו, גופו, ביטחונו ושלוות נפשו של המתלונן.
3. לעניין עבירות אלימות בכלל, קבע בית המשפט לא אחת, כי מדובר במגפה, ועל כן על בית המשפט להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלה. לעניין זה ר' הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית- המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכול כי מי שירשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

בית המשפט העליון חזר והדגיש, כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 3573/08 עודה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע

האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריח".

בית המשפט העליון אף עמד שוב ושוב על הצורך בענישה מחמירה לצורך מיגור תופעת השימוש בסכינים לצורך פציעתו של אחר ור' הקביעות הברורות כפי שהובאו בע"פ 324/19 פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (8.5.19) :

11. חומרת מעשיו של המערער, אשר דקר את המתלונן ועלול היה לגרום לו לפגיעה קשה בהרבה מזו שנגרמה בפועל, מדברת בעד עצמה. רבות נכתב על חומרתה של תופעת האלימות הנגרמת בעת תגרה או מריבה, במהלכה נשלפת סכין, שהפכה לחזון נפרץ במחוזותינו, ועל הצורך למגרה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ראו למשל: ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (16.8.2007)). במקרה דנן, נסיבות ביצוע העבירות, וביניהן ההצטיידות בסכין; המרדף הנחוש אחר המתלונן שהסתיים בדקירתו; והנזקים שנגרמו למתלונן - מציבות את העבירות שביצע המערער ברף הגבוה של הפגיעה בערכים חברתיים ותואמות את מדיניות הענישה הנוהגת (ראו והשוו: שם, בפסקה 11; ע"פ 5360/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 16 (28.3.2013); ע"פ 1261/18 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 8-9 (31.5.2018)). יתר על כן, בית משפט זה נדרש בעבר להיקפה ונזקיה של תופעת ה'סכינאות', הטומנת בחובה פוטנציאל לנזק רב ומצדיקה אף היא נקיטה בענישה מחמירה ומרתיעה (ראו: ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.12.2014); ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (4.4.2019)). יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט י' דנציגר בע"פ 175/10 חנוכיב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 42 (28.7.2011):

"כבר נפסק לא אחת כי אל לו לבית המשפט להישאר אדיש לתופעת 'תת-תרבות הסכין'... אשר פשתה בקרבנו... בתי המשפט מצווים להחמיר עם מי שלקח לידו כלי משחית כסכין במטרה ברורה לפצוע אדם אחר ומתוך הבנה לתוצאות הקשות האפשריות למעשיו".

4. הפגיעה בערך המוגן במקרה זה מצויה ברף חומרה גבוה למדי. הנאשם פעל באקט ברוטלי לשמו כאשר עשה כן תוך הגעה מכוונת למקום עבודתו של המתלונן וגרם לו חבלה קשה בגופו. כמו כן מתגברת הפגיעה בערך המוגן בביצוע עבירת החזקת הסכין שלא למטרה כשרה והצטיידות הנאשם בסכין עת הגיע למקום עבודתו של המתלונן לצורך פגיעה בו. עם זאת ומשלא יחסה המאשימה עבירה של השמדת ראיות בעת השלכת הסכין למי הכנרת הרי שלא מצאתי כי הערך המוגן נפגע אף יותר בשל מעשה זה של הנאשם.

5. הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות הינו נזק ממשי ומוחשי באשר עקב אלימות הנאשם כלפי המתלונן נגרמו למתלונן חבלות שונות כגון פציעה חודרת בעומק 4 ס"מ ובגודל 2 ס"מ באחורי ירך ימין עם דימום ורידי, הוא נזקק לטיפול רפואי ותפרים ונזקק להסתייע בקביים בעקבות הפציעה לצורך

הליכה.

הנזק הפוטנציאלי במקרה זה הינו משמעותי שעה שפגיעה בכלי דם אחר יכולה היתה לסכן חיי המתלון סיכון של ממש.

6. מעיון בעובדות כתב האישום המתוקן ניכר בעליל כי מעשהו של הנאשם הינו פרי תכנון מוקדם, אין מדובר באיבוד עשתונות רגעי, כי אם מעשה מחושב ויעידו על כך הגעת הנאשם למקום עבודת המתלון שעה שהשניים נדברו להיפגש בדירה בסיום עבודת המתלון וכן הצטיידותו בסכין בעת הגעתו למקום.

7. אשמו של הנאשם מלא.

לא נטען בפניי בכתב האישום או בראיות כלשהו כי למתלון חלק כלשהו בביצוע העבירות, לא נטען כי הנאשם איום או קונטר טרם ביצועו. הנאשם אף לא שיתף שירות המבחן במניעים לביצוע העבירות החמורות ולא הובאה כל ראיה אשר תתמוך בדברי הנאשם בפני שירות המבחן כי חברתו דרבנה אותו לפגוע במתלון.

8. מדיניות הענישה הנוהגת

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות ואלימות חמורה במקרים דומים מעלה כי הוטלו על נאשמים על פי רוב עונשים החל ממאסר לתקופה של מספר חודשים אותו יישאו בעבודות שירות ועד למאסר ממושך מאחורי סורג וברח וכן ענישה כלכלית.

סקירת הפסיקה הרלבנטית מעלה כי העונש המוטל על מי שתוקף את רעהו וגורם לו לחבלות, תלוי בחומרת ועוצמת התקיפה, נסיבותיה ותוצאותיה.

· **ברע"פ 8405/08 - משה טיבולי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, (07/10/2008)** נדחתה בקשת המערער לקבלת רשות ערעור בשעה שבית המשפט השלום הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר שלא בעבודות שירות והפעיל מאסר מותנה בחופף לאחר שהנאשם הורשע על פי הודאתו בפציעת המתלון במכת אגרוף וגרימת שבר באף (עבירת פציעה שלא בנסיבות מחמירות). בית המשפט המחוזי דחה ערעור המערער על חומרת העונש.

· **ברע"פ 7145/15 - אלמו אנגואץ', לא פורסם (28/10/2015)** נדון עניינה של נאשמת אשר נדונה בבית משפט השלום ל - 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין גרימת חתך עמוק למתלון באמצעות סכין בשעה ששירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו באופן שהוטלו על הנאשמת 4 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח תוך שבית המשפט המחוזי מצוין במפורש כי אלמלא היתה של הנאשמת בהריון בשבוע ה - 17 לא היה מתערב בעונש שהוטל עליה. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

עמוד 7

- **ברע"פ 2781/15 - יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל, לא פורסם, (27/04/2015)** נדחתה בקשת רשות הערעור. במקרה זה הטיל בית המשפט השלום עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין פציעה - גרימת חתך בראש המתלונן באמצעות סכין תוך שנתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן אשר המליץ על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות וקבע רמת מסוכנות בינונית עד נמוכה וכן היעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
 - **ברע"פ 8716/13 - סאלח דיאב נ' מדינת ישראל, לא פורסם (13/08/2014)** נדחתה בקשת המערער למתן רשות ערעור לאחר שבית המשפט השלום הטיל עליו עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות בגין פציעת אדם אחד ותקיפת אחר ואילו ערעור המדינה בגין קולת העונש התקבל ורכיב המאסר הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.
 - **ברע"פ 1601/14 - נדב פרץ נ' מדינת ישראל, לא פורסם, (03/03/2014)** נדחתה בקשת רשות ערעור של מערער בגין הטלת 10 חודשי מאסר בפועל בשל ביצוע עבירות פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. בית המשפט העליון מציין בהחלטתו כי הגם שעברו של המערער נקי אין בעונש שנפסק כדי חריגה לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו.
 - **ברע"פ 4574/17 חמד אבו עראר נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (23.8.17)** נדחתה בקשת המבקש אשר הוטל עליו עונש מאסר בן 15 חודשים. במקרה זה הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בפציעתו של המתלונן באמצעות סכין ואיומים, לחובת הנאשם הרשעות קודמות, שירות המבחן המליץ להשית עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. במקרה זה קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם נע מ - 6 חודשי מאסר ועד 36 חודשים. המלצת שירות המבחן במסגרת תסקיר שהוגש לבית המשפט המחוזי בערעור נדחתה ונקבע כי אין מקום להליכי שיקום במקרה זה.
 - **ברע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (20.11.14)** נדחתה בקשת המבקש לקבלת רשות ערעור לאחר שבית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות ובית המשפט המחוזי קיבל ערעור המדינה על קולת העונש והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה חתך הנאשם את המתלונן בפניו באמצעות שבר בקבוק וגרם לו חתך בפניו. הנאשם צעיר - בגיר, ללא עבר פלילי ושירות המבחן המליץ בעניינו על נקיטה בהליך טיפולי תוך המלצה להשית עליו מאסר אותו יישא בעבודות שירות.
- בנימוקי ההחלטה צוין כי העונש שהוטל מצוי בתחתית מתחם העונש ההולם, מעשיו של הנאשם והנזק למתלונן חמורים וכי יש להילחם בתופעת הסכינאות.

· **בע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (17.5.15)** נדחתה בקשת המבקש לרשות ערעור לאחר שהוטל עליו מאסר בפועל בן 19 חודשים בגין עבירת פציעה בנסיבות מחמירות. במקרה זה קדמה לפציעה דחיפת הנאשם בידי המתלונן, לחובת הנאשם לא היו הרשעות במהלך 15 השנים שקדמו למתן גזר הדין ושירות המבחן בא בעניינו בהמלצה על הטלת מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין אשר לטענתו תומכים בעתירתו להטלת עונש מאסר קצר או מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות. אתיחס בקצרה לפסקי הדין אשר ניתנו בבית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים :

· **בת"פ (מחוזי ב"ש) 8154/03 מ"י נ' איבגי נתנאל, פורסם במאגרים המשפטיים (26.5.05)** נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים אותו יישא בעבודות שירות בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ולאחר שצירף תיקים נוספים. עם זאת, במקרה העדיף בית המשפט את השיקול השיקומי בעת גזירת דינו של הנאשם שעה שעבר הליך גמילה ממושך ומוצלח והוגש בעניינו תסקיר הממליץ על הטלת צו מבחן ומאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות, נסיבות שאינן מתקיימות בעניינו של הנאשם שבפניו.

· **בת.פ (מחוזי י"ם) 398/09 מ"י נ' עווני עבדה, פורסם במאגרים המשפטיים (10.12.09)** נגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר אותו יישא בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין ביצוע עבירת פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. במקרה זה נעדר הנאשם עבר פלילי. עם זאת מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו עולה כי הנאשם חווה טראומה משפחתית עובר לביצוע העבירה, הינו איש משפחה, אחת מבנותיו לוקה בבריאותה ושירות המבחן המליץ לתת משקל בגזר הדין להתייחסות הנאשם למעשיו, החרטה שהביע ומצבו הכלכלי והמשפחתי.

· **בת.פ (מחוזי חי') 31215-08-11 מ"י נ' דניאל גורביץ, פורסם במאגרים המשפטיים (16.1.13)** נגזרו על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים אותו יישא בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין ביצוע עבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. עם זאת, במקרה זה נתן בית המשפט מעמד של בכורה לשיקולי השיקום שעה שהנאשם מצוי היה בעיצומו של הליך טיפולי מוצלח ושירות המבחן בא בעניינו בהמלצה להסתפק בעונש מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות וצו מבחן.

· **בת"פ (מחוזי חי') 5176/06 מ"י נ' מחמד מסארוה, פורסם במאגרים המשפטיים (6.5.07)** הסתפק בית המשפט בהטלת מאסר בן 6 חודשי מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות ועונשים נלווים אך גם במקרה זה נתן בית המשפט משקל של ממש להתרשמותו החיובית של

שירות המבחן מהנאשם ומחרטתו הכנה וכן מראיות אשר הוצגו בפני בית המשפט אשר מהם עולה התנהגותו האלימה של המתלונן אשר קדמה לאלימות הנאשם והעובדה כי הנאשם היה מוקף אנשים עובר לתקיפה, נסיבות אשר אינן מתקיימות במקרה שבפני.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 8201/07 מ"י נ' רמז, פורסם במאגרים המשפטיים (28.10.08)

נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין ביצוע עבירות חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין, איומים ותקיפה סתם. במסגרת השיקולים לקולא נתן בית המשפט משקל של ממש להמלצת שירות המבחן להטלת מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות וצו מבחן וכן לעובדה כי העבירות בוצעה במהלך קטטה במהלכה נפצע אף הנאשם - עובדות שאינן מתקיימות במקרה שבפני.

ההיבט הכלכלי של הנאשם

9.

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

מטיעוני אביו של הנאשם אשר העיד במסגרת ראיות ההגנה לעונש ניתן להסיק כי מצבה הכלכלי של המשפחה אינו טוב שעה שאשת האב עומדת ללדת והאב נאלץ לראות את בנו עצור ולא להושיט לו יד נוכח הצורך להתפרנס כמציל.

10. לאור כל האמור לעיל, הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע של העבירות, מצבו הכלכלי של הנאשם ומדיניות הענישה הראויה אני קובע כי מתחם הענישה הינו החל ממאסר בן 6 חודשים אותו יכול ויישא הנאשם בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, קנס הנע בין 1000 ש"ח ו- 5000 ₪, פיצוי למתלונן בסכום זהה וחתימה על התחייבות כספית.

האם יש לחרוג ממתחם הענישה ההולם

11.

כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40 לחוק העונשין) או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרא (סעיף 40 לחוק העונשין).

לאור חומרת העבירות בגין הורשע הנאשם, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, הנזק אשר נגרם למתלונן, והסיכון להישנות עבירות אלימות כפי שבא לידי ביטוי בהמלצת שירות המבחן לא מצאתי מקום לסטות לקולא

ממתחם העונש ההולם.

מאידך גיסא לא הוצגה בפני בית המשפט חוות דעת אשר תצדיק סטיה לחומרא , הנאשם צעיר וללא עבר פלילי ומכאן כי גם לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא.

קביעת העונש הראוי :

12. במסגרת קביעת העונש הראוי בעניינו של הנאשם שקלתי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות :

א. הפגיעה של העונש בנאשם ומשפחתו- אין ספק כי לעונש מאסר בפועל השלכה שאינה קלה על הנאשם שעה שאין לחובתו הרשעות קודמות וזה לו מאסרו הראשון. כמו כן למאסר ממושך השלכה על המשך הכשרתו המקצועית כביכול של הנאשם כמציל , הגם שזו לא נתמכה כלל באסמכתאות כלשהן. יחד עם זאת, הנאשם עצור מזה חמישה חודשים ובהטלת עונש מאסר בפועל לא יוחזר לבית הסוהר לריצוי עונשו.

יחד עם זאת נזקיו של הנאשם מקיום הליך הפלילי נגדו ממשיים שעה שעצור מזה חמישה חודשים.

ב. הנאשם נטל אחריות למעשיו במעמד הודאתו ובדבריו לעונש. עם זאת התרשמות שירות המבחן כי החרטה אותה מביע הנאשם אינה אותנטית אלא באה להקל בעונשו וכי אינו מגלה אמפתיה כלפי המתלונן וסבלו כתוצאה מביצוע העבירות.

ג. עברו הפלילי של הנאשם נקי.

ד. גילו של הנאשם - הנאשם צעיר בן 25 ויש ליתן משקל מסוים לעובדה זו הגם שאינו עונה להגדרת "צעיר - בגיר".

ה. שירות המבחן מסר כי הנאשם איבד את אמו בגיל צעיר אך לא מצאתי קשר ישיר בין אירוע טראומטי זה בילדותו והאירוע מושא כתב האישום.

13. שיקול הרתעת היחיד :

התנהלותו האלימה והברוטלית של הנאשם בזמן ביצוע העבירות אשר בוצעו תוך תכנון מוקדם ואשר כוללת הצטיידות בסכין מבעוד מועד לצורך ביצוע העבירה והגעה למקום עבודתו של המתלונן עם סכין,

היעדר אמפתיה מצד הנאשם כלפי המתלונן, והסיכון להישנות עבירות כפי שמקבל ביטוי גם בהתרשמות שירות המבחן מצביעים על הצורך בענישה מרתיעה ומוחשית אשר תחדד בפני הנאשם את הפסול במעשיו ותרתיעו מלשוב על מעשיו בשנית.

14. שיקול הרתעת הרבים :

האלימות הפכה לא מכבר לתופעה רווחת בחברה הישראלית במסגרתה אנשים מבקשים ליישב סכסוכים משפחתיים וכספיים באמצעות אלימות ברוטלית אשר יש בה לא אחת כדי להטיל מומים קשים באחר ואף לסכן את חייו. מצב דברים זה הינו בלתי נסבל ויש בענישה מחמירה במקרים כדוגמת המקרה שבפני כדי לשלוח מסר ברור לכלל הציבור כי סכסוכים יש לפתור בדרכים לא אלימות וכי בצד האלימות הברוטלית ענישה הולמת ומרתיעה.

15. לאור האמור לעיל מצאתי למקם עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם תוך מתן עדיפות לשיקולי הגמול והרתעת היחיד והרבים לצד מתן משקל מסויים לגילו של הנאשם, עברו הנקי, מעצרו הממושך ושירותו הצבאי. בהטלת עונש מאסר אותו יישא הנאשם מאחורי סורג ובריה יש כדי שליחת מסר לנאשם שבפני כי אין לפגוע בזכות האחר לשלמות גופו ושלווה, הן בעבר אך לא פחות חשוב, גם בעתיד. תקוותי כי מסר זה יופנם בקרב הנאשם וימנע המשך הסתבכותו בביצוע עבירות אלימות בכלל ועבירות אלימות קשה בפרט.

עוד אציין כי אין בידי לקבל טענת ב"כ הנאשם כי באם היה הנאשם משוחרר בתנאים מגבילים במעמד גזר הדין (וגם אם הייתי מקבל הטענה, אשר אמיתותה אינה בידיעת מותב זה, כי אך בשל קשיי המשפחה לא שוחרר בתנאים מגבילים) היה עונשו שונה מזה שהוטל עליו בגזר דין זה וזאת נוכח חומרתה של העבירה והאמור בתסקיר שירות המבחן המצביע על צורך במתן משקל של ממש לשיקולי ההלימה והרתעת היחיד.

16. ב"כ המאשימה ריכז טיעונו ברכיב המאסר לו עותרת המאשימה ומעדות אביו של הנאשם הובהר כי מצבה הכלכלי של המשפחה אינו שפיר. עם זאת מצאתי נוכח החבלה אשר נגרמה למתלונן והנזק שנגרם לו כתוצאה מביצוע העבירה החמורה כי יש מקום לפסוק למתלונן פיצוי כספי, גם אם זה לא יגלם את כלל נזקיו.

לעניין הטלת פיצויים וגובהם נקבע בפסיקה כי אין גובה הפיצוי נגזר או מושפע ממצבו הכלכלי של הנאשם ור' קביעת בית המשפט העליון בע"פ 5761/05 - וחידי מג'דלאוי נ' מדינת ישראל ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (24/07/2006) :

"(2) לגוף הדברים, אין הסכום קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החייב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החייב, ובהליך אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין

להוצאה לפועל לענות בו; ולכן הנושא שהעלה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שולחו, אינו יכול לשמש אמת מידה"

ור' לעניין זה קביעת בית המשפט העליון בתיק 3311/17 קשוע נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (12/6/17) :

"עוד יש להזכיר כי, ככלל, יכולותיו הכלכליות של הנאשם לא אמורות להילקח בחשבון לצורך קביעת שיעור הפיצוי הראוי (עניין בן פורת; ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2015)). לא למותר הוא לציין, כי למבקש שמורה הזכות לפנות אל המרכז לגביית קנסות, בבקשה לדחיית מועדי התשלום או לפריסה נוספת של סכומי הפיצויים, בהתאם להוראת סעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995."

17. לאור כל האמור לעיל ובשים לב לנסיבות אשר קשורות בביצוע העבירה והנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 20.6.19 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים או החזקת סכין שלא למטרה כשרה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. פיצוי בסך 3000 ₪ אשר ישולם למתלון א' פ', וזאת עד יום 1.7.20.

הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט במועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המאשימה תיידע המתלונן בתוכן גזר הדין.

ניתן היום, כ"ג חשוון תש"פ, 21 נובמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וב"כ.